

[Aage Fogh.]

man kunde gaa i Specialiseringen paa det Omraade, men det skal jeg lade ude af Betragtning i Øjeblikket. Jeg personlig havde gerne set, at de 1½ Linie var udeladt, men naar de nu er medtaget, maa jeg sige, at vi ønsker at faa Forslaget i Udvalg, hvor vi kan faa at vide, hvad Ministeren har at sige angaaende dette Spørgsmaal. Hvis man paa Forhaand havde spurgt mig, vilde jeg have sagt: lad det bero ved den Afgørelse, der blev truffet i 1937, men hvis den højtærede Minister har Oplysninger, der vejer tilstrækkeligt, at give os i Udvalget, skal vi være villige til at drøfte det.

De andre Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, kan jeg tilsige en meget villig Behandling, og jeg kan slutte, som jeg begyndte, med at takke den højtærede Minister og Embedsmændene for de udmærkede Bemærkninger og navnlig for, at Loven er blevet optrykt paa ny, saa vi kan faa Overblik over hele dette vanskelige Afsnit i vor Lovgivning.

Paul Holt: Da vor Gruppens Ordfører i denne Sag ikke kan deltage i Forhandlingerne, skal jeg paa Gruppens Vegne sige nogle faa Ord i Forbindelse med det her fremsatte Lovforslag.

Med Hensyn til de principielle Betragtninger, der kan anlægges vedrørende det Ændringsforslag, der er stillet til § 6, kan jeg i stor Udstrækning slutte mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh lige er kommet med. Paa Forhaand vil man stille sig velvilligt over for den Tanke, at der aabnes Adgang for Arbejderne til at slutte sig sammen i saadanne Kasser, og at disse Kasser ogsaa kan faa en Støtte af det offentlige. Jeg erkender, at der kan rejse sig praktiske Vanskeligheder, og vi maa afvente de Resultater, som det kommende Udvalg vil naa til, inden vi kan tage Stilling til dette Forslag.

I al Almindelighed vil vi selvfølgelig fra vor Side støtte alle de Bestræbelser, der er sat i Gang for, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen kan blive saa høj som mulig. Hele dette Spørgsmaal er et Samfundsanliggende. Arbejdsløsheden er ikke et rent privat Anliggende. Samfundet har Ansvaret for, at alle kommer i Arbejde, og hvis de ydre Forhold er saadan, at det vanskeliggøres, maa Samfundet gribe ind for med de Midler, det raader over, at skabe Muligheder for, at alle kan komme i Arbejde. Som en naturlig Følge heraf maa Samfundet ogsaa have Ansvaret for, at de Familier, der bliver ramt af Arbejdsløsheden, holdes skadesløse, og at

den Understøttelse, der ydes dem, bliver saa rundelig, at de er i Stand til at opretholde deres almindelige Levestandard. Ogsaa fra et almindeligt samfundsøkonomisk Synspunkt bør man fremhæve, hvor værdifuldt det er, at et Hjem, der bliver ramt af Arbejdsløshed, ikke, rent økonomisk, falder ud af Samfundet. Det drejer sig her baade om en almindelig menneskelig Betragtning, et medmenneskeligt Synspunkt og ogsaa om et samfundsøkonomisk Synspunkt. Vort Ansvar over for vore Medmennesker maa føre til, at vi er villige til i Fællesskab med dem, der bliver ramt, at bære de Byrder, der følger med Arbejdsløsheden, og det maa fra Samfundets Side ske derved, at Samfundet yder sit økonomiske Bidrag til, at Skaden bliver saa ringe som overhovedet mulig.

Med Hensyn til de tekniske Enkeltheder i Forslaget er der ingen Grund for mig til ved denne Lejlighed at sige noget nærmere. Angaaende Børnetillægget vil jeg blot bemærke, at vi finder det under de givne Forhold nødvendigt, at dette Børnetillæg gives, og at det gives saa rundeligt som muligt, men rent principielt hører Børnetillægget efter vor Opfattelse ikke hjemme i en Lov af denne Karakter. Hvis man ordnede alt vedrørende Børnetillæg ved en selvstændig Lov, saaledes at man naaede frem til, at vi havde en almindelig Lov om Familiehjælp, Hjælp til de Familier, der har et større Antal Børn, i alt Fald over 1 Barn, saaledes at der blev givet disse Hjem et fast Tillæg, vilde disse Hjem ogsaa staa stærkere, hvis de blev ramt af Arbejdsløshed. Det vilde forenkle hele Understøttelses-spørgsmaalet, og man vilde blive fritaget for i en Lov af denne Karakter at have en særlig Bestemmelse herom.

Vi vil, som sagt, fra vor Side afvente det Resultat, Udvalget kommer til, inden vi tager endelig Stilling til Lovforslaget.

Søren Olesen: Jeg skal ikke sige meget om Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil gerne sige om Børnetillægget, at det forekommer mig, at et Tillæg af 1 Kr. pr. Barn, som det er foreslaaet, er lidt, naar man tager Hensyn til, hvad det koster at have en Børneflok, og paa samme Maade kunde det maaske siges, at de foreslaaede Huslejtilskud ikke burde være saa faste som nu. Huslejen er meget forskellig. Der er her foreslaaet henholdsvis 40 og 60 Kr. pr. Maaned. Hvis Huslejen ligger derover, vil der blive et Beløb, som ikke kan dækkes, og som det kan blive vanskeligt for den paagældende at skaffe under en Arbejdsløshedsperiode. Men alle disse